

Sen Ve Ben

– AliKemal · 23 Aralık 2015

Mevsimlerin hep karakiş olduđu,
Uzun ömürlü çiçeklerin çabucak solduđu,
Eşit vicdansızlıkların bol olduğu,
Kıt akıllı kara cahiller sokağında,
Satılık oylar hükümranlığında,
Yaşatılmadığımız hayatların yerini
Kabullenilemeyen acılar aldığında
Ve öylece yaşamaya zorlandığımızda
Ey kürdüm, zazam,
Tarihin yazdığı tüm haçlı seferlerinde galip olmuş,
Türk oğlu türk'üm,
Sünni ya da alevi marabam, çobanım, ırgatım,
Çalıp söyleyen çalgıcı adamım, artistim
Kapı önü dedikoduları eden rengârenk kadınıam,
Ayakları yer tutan yarı çıplak bebem,
Sen ve ben;
Ülkemizde, türkiye'mizde, silivride
Ergenekon destanını yazdık yeniden,
Kötülöklere direnilen cehennemler yarattık

Yanlışlarla çatıştı doğrularımız ve daha kolay kavradık.
Zayıflıklarımızı güce dönüştürdük,
İsyan edecek kadar güçlendik;
Mitingler düzenledik kırmızı gelincik tarlalarında,
Tanrı tarafından çoktan kurulmuş kusursuzluklarda bütünleştik
Ve acıları bir daha yaşamamak üzere barıştık,
Hatta,
"türk, öğün, çalış, güven," yazılı afişler altında
Onurlu insanlar gibi seviştik...
Ummadığımız iş birlikçiler kesmek istedi önümüzü,
Vatan hainleri,
Her biri gladyoydu, mossaddı, siayeydi,
Turuncu renkli sorospu çocukları,
Akepeydi, hizbullahtı, fethullahtı,
Renkli ekran teveydi, renkli mürekkepli gasteydi, pek çok şeydi...

Pek çok Őeyle sardılar çevremizi, sınırlarla evrelediler,
BaŐ kaldırımızın nedenlerini ifade etmemizi
Ve baŐ kaldırımızın kendisini engellediler.
Olmadı, oldurmadılar
Aramızda dűŐmanlık tohumları yeŐerttiler.
Etnik ayrılıkçıları dağa çıkarttılar,
Őz be őz tőrűk hemŐehrilerini öldürttüler,
Dincileri dindarların üstüne saldılar,
'Őeriat isteruk' diye bağırttılar...